

ad den Bet, som er fulgt i det foreliggende Lovforslags 6te og 7de S, saaledes, som disse Paragrapher bleve vedtagne ved den anden Behandling. Det er og umiskjendeligt, at Hensigten herved i det Væsentlige er opnaaet, og man har paa den anden Side ikke overskredet de ved dette Niemed betegnede Grændser, men har iøvrigt ganske sluttet sig til det Bestaaende. Det er givet, at en Deel Jorder og Tiender ere henslagte til geistlige Embeder, og Lovforslaget vil kun raade Bod paa de omhandlede Uligheder og Ulemper i Beskatningen; man har hverken gjort sig det til Opgave, at skaffe Staten forøget Skatteindtægt af Geistlighedens Jorder og Tiender, eller paa anden Maade væsentligen at gribe ind i de Forhold, som hidtil have bestaaet med Hensyn til de geistlige Embedsmænds Lønninger. Det er i fuldkommen Overensstemmelse hermed, naar Lovforslagets § 7 foreskriver, at et saadant Beløb, som antages for Fremtiden omtrent at ville indkomme mere i Stat af Geistlighedens Jorder og Tiender, end hidtil, skal anvendes til en passende Godtgørelse for de vedkommende geistlige Embeder, som ved Forandringen faae en forøget Skattebyrde, efter de nærmere Bestemmelser, som Paragraphen indeholder, og hvorved tillige opnaaes, at der kan tages særligt Hensyn til de Embeder, som paa Grund af deres Ringhed i en fortrinlig Grad maatte findes at have Krav paa saadan Løttelse. Derimod kan jeg ikke skjønne, at der vindes noget væsentligt Gode ved at fravige dette Forslag, og istedet derfor at gaae ind paa det, som udgjør den første Deel af det omhandlede Ændringsforslag. Jeg skal blot herved tillade mig 2de Bemærkninger. For det første er det allerede under Sagens tidligere Behandling fremhævet, at det vilde være forbundet med en Deel praktiske Vanskeligheder, at faae en nviagtig Opgjørelse bragt istand med hvert enkelt geistligt Embede, tildeels paa Grund af, at adskillige af de Skattebeløb, hvorom her er Spørgsmaal, have været erlagte til Amtsrepartitionsfondet i Forbindelse med andre Bidrag, som vedkommende Beneficiarer have havt at udrede til det samme Fond. Dernæst bør det ei heller oversees, at Ændringsforslaget vilde medføre en forøget Udgift for Statskassen, hvortil der ikke skjønnes at

være nogen tilstrækkelig Grund. Det er nemlig at mærke, at, medens den omhandlede Reform vistnok for de fleste geistlige Embeder vil medføre en forøget Skattebyrde, er der paa den anden Side ikke saa ganske saa Raad, om hvilkede det Modsatte gjælder, idet de nemlig derved erholde en Løttelse; og dersom man nu gaar ind paa den Regel, der er opstillet i Ændringsforslaget, vil Statskassen netop faae en forøget Udgift, svarende til den Forringelse i Skattebyrden, som saaledes ved Reformen kommer adskillige geistlige Embeder til gode; men der synes dog ikke at være nogen tilstrækkelig Opfordring for Thinget til at lægge en saadan forøget Byrde paa Statskassen. Ministeriet har stillet et Forslag, som i det Hele skjønnes at være hensigtsmæssigt og navnlig har taget billigt Hensyn til Geistlighedens Lær; derved forekommer det mig, at Thinget kunde lade det have sit Forblivende.

Men jeg troer overhovedet, at den første Deel af Ændringsforslaget er den mindre væsentlige Bestanddeel af samme, hvormod Forslagets sidste Passus, som gaar ud paa, at Lønningen for de med Jorder og Tiender benyttede Embeder efter indtraadt Vacance skulde fastsættes ved Lov, turde, hvis jeg ikke meget feiler, være dets egentlige Kjerne. Men det forekommer mig ogsaa, at især denne Deel af Ændringsforslaget lider af meget væsentlige Mangler. Forsaa vidt den foreslaaede Bestemmelse maatte være saaledes at forstaae, at der, alt som Vacance indtraadte i et geistligt Embede, skulde udgives en særskilt Lov, som ordnede Lønningen for dette Embede, forekommer det mig klart, at en saadan Forfærd fra enhver Side betragtet, vilde være aldeles uhensigtsmæssig; jeg skulde ogsaa meget tvivle paa, at dette virkeligen har været Forslagsstillernes Mening.

Jesperfen: Ingenlunde!

Mourier: Der falder vel ved Sagens anden Behandling nogle Uttringer, som kunde give Anledning til at formode det; men jeg har dog nærmest forstaaet Ændringsforslaget saaledes, at der skulde udkomme en almindelig Lov angaaende Lønningen for de med Jorder og Tiender benyttede Embeder, og at da denne Lov først skulde træde i Kraft efter